

[Alfred Jensen.]

for, at de unge årgange kan få beskæftigelse og uddannelse. Her tænker jeg ikke alene på byggeri af de nødvendige skoler og institutioner, jeg tænker også på, at der stilles de nødvendige midler til rådighed til de unge menneskers uddannelse, så de også har til livets opretholdelse. Jeg tror, det er en dårlig politik for Danmark at spare på disse områder. Vi lever i en tid, hvor der stilles større krav til kendskabet til teknik og videnskab end nogensinde før. Vi går ind i atomalderen, og det er ganske klart, at hvis Danmark ikke sætter ind på at give ungdommen en ordentlig uddannelse, sækker vi bagud, og hvad vi taber her i nogle år, kan komme til at skade vort land fremefter i årtier. Jeg vil derfor anbefale, at man i finansudvalget ser på disse forhold og ændrer i finanslovforslaget på disse områder.

Jeg vil også gerne gøre nogle bemærkninger om andre forhold.

Der er for det første Grønland. Jeg ser, at det er store midler, der anvendes til Grønland. Jeg erkender, at disse investeringer og måske flere endda er nødvendige, men jeg er noget i tvivl om, hvorvidt disse investeringer i første omgang og i hovedsagen kommer den grønlandske befolkning tilgode. Jeg har indtryk af, at det ikke er tilfældet, at det er andre, der lukrerer deraf, og det er vel også på den baggrund, vore to ærede grønlandske kolleger her i tinget flere gange har givet udtryk for, at der er en forskelsbehandling. Sidst, under åbningsdebatten, gjorde det ærede medlem hr. A. Lyngø opmærksom på, hvor dårlige vilkårene var for det lærerpersonale, der blev uddannet i Grønland, og hvilken forskel der var på lønningerne til det udsendte og det ikke-udsendte personale i Grønland. Han nævnte, at de lønninger, der stilles til rådighed for flertallet af bestillingsmændene, kun var 300—400 kr. månedlig, hvilket ikke rakte til den daglige livsførelse.

Han gjorde også opmærksom på, at de lønninger, man gav skolelærere, var så lave, at de pågældende ikke kunne eksistere, og derfor måtte man lukke en undervisningsklasse i Godthaab. Det forekommer mig, at man ikke kan se med sindsro på noget sådant, og jeg synes, det er rimeligt og rigtigt,

at bestillingsmændene påtaler disse forhold, og at de fremdrages her i tinget. Det er nødvendigt, at man tager hensyn hertil og gør op med denne forskelsbehandling, at man går over til at give den samme løn for den samme ydelse til alle danske medborgere, uanset hvor de har deres faste bopæl.

Jeg vil gerne i samme forbindelse sige et par ord om Færøerne. Under Klaksvigsagen blev det oplyst, at hospitalsforholdene i Klaksvig var ganske utidssvarende, jeg vil endda sige det stærkere: ganske uforsvarlige. Uvilkårligt drog man vel så en sammenligning mellem, hvad det ville koste at istandsætte og modernisere hospitalet i Klaksvig, og de penge, der ofres på at afsende politistyrker for at sikre det, man kalder „ro og orden“. Jeg ville tro, at hvis man i tide havde bragt hospitalsforholdene i orden bl. a. i Klaksvig, havde det tjent til at mildne stemningen, for det er jo muligt, at man ved en bedre behandling af klaksvigerne i så henseende kunne have undgået det, som vel ingen ser med glæde på. Jeg så iøvrigt gerne, om justitsministeren ville redegøre for, hvor meget disse politiudsendelser har kostet og vil komme til at koste i den nærmeste fremtid.

Dernæst nogle bemærkninger om det militære budget. Der er ikke regnet med nogen reduktion af de militære styrker, det fremgår ganske tydeligt at forslaget og bemærkningerne. Der er tværtimod regnet med en stigning i udgifterne. Ministeren gør det selv op til 30 mill. kr. Jeg har ligesom det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mine tvivl om, hvorvidt dette tal kan holde. Jeg tror det ikke. Jeg tror snarere, man må indstille sig på store overskridelser. For det første må man indstille sig på, at der kommer en lønforhøjelse efter pristallet pr. 1. januar. Ministeren siger, at der bliver tale om mindst to, sandsynligvis tre portioner, og ingen ved jo, hvad der kommer til senere efter julipristallet; sker der ikke en ændring i udviklingen, vil der også da komme en stigning. Det vil altså sige, at vi kommer til at stå overfor temmelig store stigninger alene på dette område, og hertil kommer vel stigninger også i de øvrige driftsudgifter.

Jeg vil iøvrigt her, hvor spørgsmål om lønninger kan diskuteres, pege på den løn, man giver de værnepligtige. Der er ikke sket nogen ændring i den lønning, de værne-